

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării în biserică a Maicii Domnului

În zi de praznic împăralesc pentru mama Mea Fecioara și împărăteasa, în această zi Îmi cuprind în duhul învățaturii sfinte pe poporul cuvântului Meu, pe cel călăuzit de Dumnezeu pe pământ, că iată, fără întrebare sau fără sfat pe calea vieții și a fiecărei clipe de viață nu poate omul să fie cu Mine tot timpul, și nu poate lucrarea lui de fiecare clipă să fie închinată Domnului vieții și pazei sfinte pentru viață și peste viață.

Sunt Domnul Iisus Hristos, fiilor călăuziți, și sunt cu mama Mea împărăteasa la masă de cuvânt cu voi. O, fiilor, v-am făgăduit că voi lăsa pe masă la voi cuvânt deslușit despre taina celor ce iubesc pe Dumnezeu. Toate vor trece, dar cuvântul Meu nu trece fără să-l împlinesc, și iată zi de praznic sfânt între voi, zi de desfătare duhovnicească, fiilor.

O, sunt în mijlocul vostru cu ziua întâlnirii mamei Mele Fecioara cu Mine și cu Tatăl, că am venit la ea și am luat-o lângă Mine și lângă Tatăl, după ce ea se făcuse pruncă de trei ani și a fost dată Domnului, lucrare pentru care ea a venit de la Tatăl pe pământ acum două mii de ani.

O, fiilor, ce taină mare este taina celor ce iubesc pe Dumnezeu! O, cum să facem să înțeleagă aceasta deslușit pentru viața lor cei ce Mă află și-Mi urmează Mie așa cum Mi-ați urmat voi? Dar cum să facă ei ar fi să se întrebe fiecare din ei? O, trebuie să se întrebe aceasta cei ce se simt atrași spre calea aceasta cu Dumnezeu, cale cu care am coborât Eu pe pământ ca să Mă audă omul pe ea umblând spre el și suspinând după el, că de șapte mii de ani suspină Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt după om și pentru om, căci satana l-a doborât de tot pe om ca să nu mai caute el calea înapoi, viața lui cu Dumnezeu.

O, zadarnic fuge omul de înstrăinare și-și face el casă și familie și de toate pe pământ, așa cum și-a făcut Adam după ce s-a înstrăinat de Tatăl lui, de Făcătorul lui, și n-a mai putut el apoi pentru iubirea de Dumnezeu. O, stau de vorbă cu voi ca să las carte pe masă la voi așa cum am făgăduit la ultima Mea masă cu voi și cu cei ce au venit și au stat cu Mine și cu voi la masă aici, la izvor. Taina celor ce iubesc pe Dumnezeu, adevărata viață și față a fiilor lui Dumnezeu, această deslușire voiesc s-o las acum pe masă. O, nu poate iubirea Mea în om și între om și om dacă nu se simte omul străin pe pământ, dacă nu se poartă așa om cu om. V-am spus vouă: voi, care știți iubirea, fiți ca străinii unii cu alții, ca să poată iubirea Mea între voi. Vin acum să-i învăț aceasta pe toți cei care nu știu iubirea și taina celor ce iubesc pe Dumnezeu, căci le-am spus lor: Iubiți sfințenia, fiilor, căci umblarea cea necălăuzită e cu primejdie pe cale, și ajunge negreșit la cădere cel necălăuzit, ba chiar și la ieșire din minți când ajunge împotmolit prin spini fel de fel.

O, fiilor, adevărata bogăție a lui Dumnezeu pe pământ sunt creștinii de aur. Ei sunt aurul lui Dumnezeu, aur după care nu umblă lumea dornică de metalul aur. Creștinii de aur sunt cei zidiți și călăuziți de Dumnezeu prin cuvântul sfânt, care se împlinește în creștinii de aur. Celelalte feluri de creștini nu sunt bogăția lui Dumnezeu, și să nu se întrebe nimeni de ce așa, pentru că Eu, Domnul, am spus atunci pentru creștini: «*Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!*». O, adevărații creștini sfinți nu sunt cei ce umblă după sfințenie pentru ei, ci sunt cei ce umblă întru smerenie, căci a vorbi cu sfinții, aceasta poate orice om s-o facă, și poate chiar să-i apropie pe sfinți pentru ajutor, dar a vorbi sfinții cu omul, de aceasta nu poate oricine să aibă parte, ci numai cei smeriți au parte de aceasta, numai cei ce iubesc înstrăinarea, și iată, îi învăț pe cei ce vin la izvor, pe toți îi învăț și le spun lor:

Fiilor, fiilor, iubiți înstrăinarea. Simțiți-vă străini pe pământ și printre frați sau părinți sau familie, că altfel nu moare iubirea cea vătămătoare din voi. Cine leapadă înstrăinarea acela are mamă și tată și frați și surori și rude și de toate are, și are bucuria aceasta și nu are cruce și nu are umilință și nici sfială nu are. Mai poate unul ca acela să se rușineze de sine însuși când se află

singur? O, aceasta este de mare nevoie peste viața creștinilor de aur. Așa se poartă cei sfinți față de ei înșiși, față în față cu ei înșiși, căci feciorelnici nu sunt cei ce-și păzesc trupul de împreunare, ci sunt cei care se sfiesc de ei înșiși când sunt singuri. O, numai cei nedespărțiți de Domnul în toată clipa, numai aceia pot așa, iar ceilalți sunt cei ce nu se sfiesc nici de fața lui Dumnezeu, darămite de fața celor din jurul lor. O, numai când este îndurerat sau plin de umilință în clipe bune, numai atunci seamănă omul cu Mine, cu Hristos, iar în orice alt fel el seamănă cu omul acestei lumi, care nu-și adună nimic ca să aibă.

O, fiilor, fiilor, Eu, Domnul, am suferit cruce și ocară crucii. O, așa sunt și creștinii de aur, cei pentru care lipsurile sunt socotite îndestulare, și căroră lucrul mâinilor le este sub lucrul sufletului, și a căror smerenie stă în a primi bucurios învinuirile mincinoase și stă în a-și descoperi gândurile păcătoase ca și cum n-ar fi ei cei ce se mărturisesc, căci putere tainică este smerenia, și o primesc pe ea sfinții cei desăvârșiți după desăvârșirea întregii lor viețuiri, căci ale lui Dumnezeu vin de la ele însele fără ca omul să simtă, și îl fac pe om bun pentru Dumnezeu, căci scris este: *«Vor fi asemenea Lui»*. Lucrarea diavolului însă în cei stăpâniți de diavoli îl face pe om mai rău decât ei, și spun aceasta ca să înțeleagă cei ce vor să se facă asemenea lui Dumnezeu, să înțeleagă ei că sfinții sunt pe cea mai înaltă treaptă pe care i-a ridicat și pe care îi ține însăși smerenia lor prin duhul supunerii lor față de Cel Căruia ei se supun, iar lucrarea diavolului în cei supuși lui este semeția care-l coboară pe om până acolo de-l întrece pe diavol în lucrarea sa.

O, luați aminte, luați aminte și cântăriți cu cântar sănătos cuvântul Meu ca să știți prețul bun, sau paguba în care omul poate să ajungă, și toate prin lucrarea supunerii, fie față de Dumnezeu, fie față de diavolul.

O, iubiți supunerea! La ce ajută ea? La fără de griji ajută ea. Ea îl ridică pe om, căci omul este purtat când alege supunerea. Ea îl ajută pe om să aibă tată și mamă, să aibă purtare de grijă peste el. Altfel omul se duce spre păcat mereu, mereu, și-și ia liber pentru păcat, dar cel ce se ostenește mereu pentru lucrul lui Dumnezeu, acela nu mai are timp liber pentru el și pentru păcat. O, apostolii Mei erau și bătuti și alungați și huiduiți, și n-aveau bucurii care să-i alunece spre păcat, și sufereau ei toate pentru Domnul lor și pentru oameni și pentru cei ce-i prigoneau, căci ei iubeau, iar Eu, Domnul, îi lăsam sub sarcină numai pentru ca să-i păzesc pe ei de iubirea de sine, pentru care omul trebuie să aibă vreme când are în el acest păcat.

O, taina celor ce-L iubesc pe Dumnezeu este cu cei ce iubesc sfințenia, și pentru care ei stau nedespărțiți de Domnul și stau descoperiți în fața Lui ca unii care nu ei înșiși sunt aceia, ci alții sunt. Cei ce iubesc pe Dumnezeu lucrează ca înaintea Domnului cu toate cele din ei și din afara lor și lasă ei ochiul Domnului peste ei în toată clipa și se sfiesc de Cel ce vede și știe toate, și sunt ei creștinii de aur, bogăția lui Dumnezeu pe pământ, și sunt ei cei ce au grijă de creștini, de averea Domnului pe pământ.

Nimeni să nu se numească pe sine sfânt. Să stai sau să umbli cu cineva cu care nu poți să păcătuiești, cu care nu poți să cazi în păcat, această grijă mare este pentru cei sfinți, care nu se încred în puterea lor când este vorba de lucrarea sfințeniei și de minunile ei. Aceasta le răspund Eu celor ce vor să fie crezuți că sunt sfinți, și mai mult decât atât voi grăi Eu, Domnul, pentru cei cu nume de sfinți, căci Moise n-a fost sfânt, dar după ce s-a coborât din munte în urma grăirii Mele peste el pentru Israel i s-a văzut acestuia pe chip sfințenia Domnului și a rămas sfânt Moise și a rămas cuprins în Dumnezeu, gura lui Dumnezeu a rămas el între oameni pe pământ.

Iubirea cea pentru Dumnezeu, ea trebuie să fie toată iubirea din om, și nu o parte din iubirea omului, și aceasta voiesc Eu să înțeleagă și să lucreze cei ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ, iar mama Mea Fecioara a fost iubire întreagă pentru Dumnezeu.

Și spune tu, mamă, o, spune tu, mama Mea cât ai iubit tu. E ziua ta de început de lucru sfânt, căci sfințenia lucrează mult, și numai sub duhul supunerii sfinte își are ea lucrarea, mamă. Bine-cuvântat să fie glasul cuvântului tău lângă cuvântul Meu în ziua ta de praznic sfânt, o, mama Mea. Amin.

— Da, Fiul meu Iisus, voia Domnului am fost eu cu venirea mea pe pământ din părinți rugători și doritori de Dumnezeu cu inima din ei, și tot așa am fost și eu voia Domnului și când am fost adusă la templu, micuță cum eram, și am fost închinată supunerii pentru Domnul ca să cresc sub ochii Domnului, căci lucrarea mea a fost supunerea, și ea mi-a fost iubirea și toată ascultarea cea pentru iubire, căci ca să nu-ți faci întru nimic voia ta, aceasta este cea mai întregă iubire, de vreme ce dăruirea este iubirea.

A avut Dumnezeu grijă să n-am nimic al meu pe pământ, și pe nimeni al meu dintre oameni, și nici trupul nu-mi mai era al meu, de vreme ce numai sub cuvântul supunerii îmi erau privirea și mișcarea, odihna și truda și toate, Fiule scump. Am fost ca printre străini, și de aceea a trebuit să ascult în toate și mereu, și sfântă a fost grăirea Ta peste fiii Ierusalimului Tău de azi când i-ai învățat să fie ca străinii unii față de alții ca să poată iubirea Ta între ei, căci iubirea nu are altă față decât supunerea pentru cei din jur, Fiule scump. Supusă mi-a fost viața, supus graiul, supus simțământul inimii, și duhul minții supus, iar lucrul mâinilor la fel. Am fost harnică foarte în toate acestea, căci putea iubirea, și n-aveam pe nimeni decât pe ea și mă mân-gâiam așa.

N-a fost să fiu eu pe pământ, decât iubire. Așa m-a vrut Tatăl ceresc, și m-am supus apoi vestirii Lui prin îngerul care mi-a spus că va veni Fiul Său și Se va sălășlui în mine și Se va naște Prunc, iar eu voi fi mama Lui, mamă Fecioară, și m-am supus cu ascultare glasului de sus, și toate au fost lucrate cu dragoste din partea mea, și nimic n-a fost să pot cu greu, căci nu eu puteam, ci iubirea putea, și putea Cel Căruia Îi eram supusă, putea în mine Domnul. Așa mi-a fost o bucurie via-ța mea, poate chiar mai înainte de a mă naște, și tot așa mi-a fost ea până în cer, până ce m-ai trecut de-a dreapta Ta între cei din cer, Fiul meu Iisus.

Acum le grăiesc eu fiilor Ierusalimului Tău de azi despre taina iubirii Tale între ei. Viața mea cea sub supunere tot timpul pe pământ, și în cer apoi, aceasta este cea mai întregă grăire peste ei în ziua mea de praznic în cer și pe pământ, că mare este taina cerului cu pământul în lucrare, mare, Doamne, și prea puțini simt cei de pe pământ această părtășie care este între cer și pământ lucrătoare prin cuvânt, iar Tu ai așezat spre trâmbițare mare de la margini la margini grăirea cerului cu pământul, grăirea Ta cu omul, Fiule Doamne.

Durerea Ta e mare, o, Fiule al meu, și e mai mare decât cea de acum două mii de ani, că atunci nu Te-a primit Ierusalimul, iar acum nu Te primește nimeni așa cum Tu aștepti iubire de la om, după ce de două mii de ani știi bine cei de pe pământ că ești un Dumnezeu adevărat și dovedit că ești, fiindcă de aceea s-a scris că Tu ai venit pe pământ prin pântecul meu trecând și că ai crescut și că ai propovăduit de aproape împărăția cerurilor, și pe Tine cu oamenii pe pământ, și că de aceea Te-au răstignit mai-marii Ierusalimului, și că Tu ai înviat din morți, Doamne, de s-au înspăimântat toți și s-au ascuns sub duhul minciunii cei ce Te-au dat osândeii și morții, iar Tu Te-ai arătat Cel înviat, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Doamne, și cine s-ar fi putut supune atât de desăvârșit ca și Tine dacă Tu nu ai fi fost Dumnezeu din Dumnezeu, Fiule al meu Iisus?

O, iată cum se arată pe pământ cei ce iubesc pe Dumnezeu! Numai prin supunere se poate arăta omul al cui este el, dar omul este tare, tare străin de această sfântă lucrare care îi deosebește pe fiii lui Dumnezeu dintre fiii oamenilor. Ei sunt cei ce nu mai au părinți și frați și pe nimeni nu mai au, decât pe Domnul și pe cei ce sunt ai Domnului și ai lucrului Său cel sfânt pe pământ. O, și câtă nevoie ai Tu de fii ascultători și gata pentru Tine, Doamne! O, cum pot pleca de lângă Tine cei ce stau și pleacă apoi? O, cum pot ei purta această despărțire? E de mare mirare aceasta ce pot ei. De unde, din ce parte le vine lor această puțință?

Să ia aminte cei cumiști, ca să nu poată ei aceasta, căci duhul cel potrivit umblă la fiii lui Dumnezeu ca să le strice veghea și iubirea pentru veghe, iar aceasta eu le grăiesc numai celor ce iubesc pe Domnul și nu pe ei înșiși, și nu se poate să aleagă cineva între om și om, nu se

poate decât Domnul și cuvântul Său cel vestitor, iar cine are urechi de auzit cu ele și minte și inimă primitoare, acela să audă și să înțeleagă. Amin.

O, Fiule Iisus, mult Te apleci, mult, Doamne, mult, căci numai iubire ești Tu și cântărești mereu ascultarea și iubirea și încercările celor ce Te iubesc. Să învețe mereu cei ce Te iubesc și să nu stea din învățat, o, să nu stea, căci Tu ai iubit mult lumea și ai făcut totul pentru ea, ca să Te creadă și să Te urmeze omul, dar unde sunt cei ce aud, ca să vină și să Te sprijinești cu ei?

O, cât ești de singur față de câtă lucrare aștepti să împlinești așa cum este scris să împlinești! Numai câțiva copilași s-au dat Ție ca să Te asculte statornici și ca să împlinești cu ei marea Ta venire, care atât de mult așteaptă, Doamne. Iată, numai cel ce este prunc, numai acela vine și rămâne, iar prunci sunt cei ce se supun, cei ce ascultă, cei ce se lasă purtați și lucrați, și ucenici Ție apoi, ori prin câte ar fi să treacă ei cu Tine alături, Doamne.

Acum Tu vei sfârși cuvântul cel pentru praznicul de azi și-l vei pecetlui cu numele Tău, iar eu sunt mama Ta și stau de-a dreapta Ta și privesc mereu lucrul Tău, Doamne, căci și eu am lucru mult, mult pentru paza pământului și a neamului român, și toți sfinții sunt și lucrează pentru taina Ta de azi pe această vatră ca să-i facem pază sfântă. Tu ești Dumnezeu, dar ești Copilul meu și Te dezmierd eu ca mama pe copilul ei și-Ți spun Fiul meu, și pentru Tine am lucrare de veghe pe pământul român, și de sus veghez ca și din părți, ca să ai Tu liniște sfântă pentru coborârea Ta pe pământ și să fie ocrotit acest staul, pământul român, și-Ți cer pacea Ta pe acest pământ și depărtare de vrăjmași, de venirea altor neamuri, Doamne, și curățenie sfântă să se facă pe acest pământ și masă de nuntă să fie aici, masa Ta cu sfinții, tărâmul Tău și al sfinților Tăi pe pământ.

O, pecetluiește mereu cu numele Tău cetatea românilor, Doamne, și nimeni să nu treacă peste pecetea Ta și nimeni să nu poată împotriva Ta, și fă lumină din lumina Ta, Doamne, pe acest pământ sfințit. Amin.

— Cuvântul Meu este cuvântul lui Dumnezeu, mamă, iar Eu așa am rostit, să ocrotesc acest pământ și să Mă slăvesc curând, curând cu slavă văzută de pe acest munte sfânt, că sfântă este istoria acestui pământ și a limbii lui creștine, prin care neamul român a grăit și s-a scris peste timp.

Dar iată noi am cuvântat în această zi, mamă, și i-am învățat pe fiii Ierusalimului de azi taina iubirii de Dumnezeu, a celor ce iubesc ca Dumnezeu, mamă, că aceia nimic și pe nimeni nu mai au decât pe ea, iubirea pentru Dumnezeu și pentru toate lucrările Lui acum, spre sfârșit de timp, mamă, iar tu ai despicat ca în cer taina sfinților Mei, taina iubirii de Dumnezeu a celor ce iubesc, mamă.

Fiilor, fiilor, iată taina iubirii și taina supunerii, taina prin care se naște iubirea de Dumnezeu în om și lucrarea ei. O, cei ce iubiți pe Domnul și viața cea pentru El în voi, fiți mari, fiți înalți, fiilor, fiți sus, cât iubirea de sus. O, nu stați pe pământ cu iubirea, nu, fiilor, nu. Pe pământ vin și trec toate, dar nu tot așa este cu cele de sus pe pământ. O, nu vă săturați de Dumnezeu și cu Dumnezeu. O, nu vă dezlipiți de Mine, oricâte încercări v-ar zbuciuma pe voi. Cei statornici întăriți-vă, iar cei iubitori dar neputincioși prin toate câte vin, înarmați-vă și scuturați-vă de piedici și nu vă temeți de zgomotele care strigă pe urma voastră și vă fac îngrijorare, căci dinții cei vrăjmași mersului vostru cu Mine nu vor putea sfâșia puterea iubirii din voi, pe Domnul din voi, pentru că Domnul este Domnul, iar diavolul este diavolul, și între cei doi numai Domnul este Dumnezeul puterilor și numai El Biruitorul, și biruiește El pentru cei ce nu pot deplin să biruiască pe diavolul vrăjmaș.

O, e vremea numai lângă Domnul să stați, fiilor, și numai pentru El și cu El să lucrați și să puteți, că e lumea flămândă și nu găsește pe nicăieri hrana vieții, hrana pentru suflet, iar voi trebuie să fiți iubitori ca Dumnezeu și să-L dați lumii pe Domnul, măi fiilor, că Domnul vă face vouă loc prin lume ca să lucrați cu El. O, nu fiți puțini și tot mai puțini, ci fiți mulți și tot mai mulți, și nu vă mirați de ispite, ci mirați-vă cât de mult biruiesc Eu, Domnul, pentru voi.

O, pace vouă acum! Venirea Mea la voi apasă pe cale, iar Eu sunt Cel milos, chiar dacă nu Mi-aş mai despărţi cuvântul de voi.

Pace vouă, măi fiilor! Nici o clipă să nu fiţi fără Mine! Eu sunt cu voi tot timpul, tot timpul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2015